

JANEELYN SLUTTER Å BLA

Hun ønsket virkelig å se den neste videoen. Og den neste. Og den neste.

Av Charlotte Larcabal Speakman
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Malaysia. Janeelyn sveipet tommelen over telefonskjermen. Videoer flimret forbi. Hun stoppet opp for å se en og så bladde hun videre. Så stoppet hun og så på en annen video. Språket var ikke bra, men det var morsomt, så hun fortsatte å se på. Og så fortsatte hun å bla.

“Janeelyn! Vil du tegne med meg?” Hennes yngre søster Jojo viftet med et ark.

Janeelyn kikket opp. “Ikke akkurat nå.”

“Greit.” Jojo rynket pannen og la papiret fra seg.

Sveip. Sveip. Sveip. Videoer av søte dyr. Videoer av berømte personer. Videoer av barn som danser. Og noen videoer Janeelyn visste ikke var bra å se på. Ok, kanskje mer enn bare noen. Janeelyn begynte å føle at hun burde slutte å se på dem.

Men folk legger også ut mange gode ting, tenkte hun. Hun hadde til og med lært nye måter å tegne på fra noen av videoene.

“Janeelyn,” ropte mamma.

“Hmm?” Janeelyn så ikke engang opp denne gangen.

“Vi skal ha fisk med stekt ris i kveld,” sa mamma. “Vil du hjelpe meg å lage det?”

Janeelyn elsket fisk med stekt ris. Men hun ønsket ikke å reise seg akkurat nå.

“Kan jeg ikke bare dekke på bordet?” spurte hun. “Jeg kan også hjelpe til med oppvasken etterpå.”

“Det går bra,” sa mamma. “Men du må dekke på bordet med det samme jeg spør deg. Og da er det på tide å gi telefonen tilbake. Avtale?”

“Avtale,” sa Janeelyn.

Janeelyn fortsatte å se videoer.

Igjen følte hun at hun ikke burde se på dem. Men hun ønsket virkelig å se neste video. Og den neste. Og den neste. *Sveip. Sveip.* Det var vanskelig å slutte!

Til slutt la Janeelyn fra seg telefonen. Kanskje hun bare kunne se en siste video ...

Nei, sa Janeelyn bestemt til seg selv. Den hellige ånd hadde tilskyndet henne og hun ønsket å lytte. Hånden hennes svedde fortsatt nær telefonen. Det var så fristende! Janeelyn lukket øynene hardt.

Kjære himmelske Fader, ba hun stille. *Jeg prøver å lytte til Den hellige ånd, men jeg trenger hjelp. Jeg ønsker å slutte å se disse på videoene, men jeg er ikke sikker på hvordan. I Jesu Kristi navn. Amen.*

Akkurat da ropte mamma på henne for å dekke på bordet. Janeelyn hoppet opp og smilte. Det var én måte å hjelpe henne bort fra telefonen.

Janeelyn satte tallerkenene på bordet. “Mamma, jeg så noen dårlige ting på telefonen,” utbrøt hun.

Mamma kikket opp fra matlagingen. “Hva slags ting?”

“Slik som dårlige ord og dårlige videoer.” Janeelyn trakk på skuldrene. “Men det var ikke bare dårlig.”

“Hva gjorde du da du så de dårlige tingene?” spurte mamma.

Janeelyn var stille et øyeblikk. Hun satte et glass ved hver tallerken.

“Jeg fortsatte å se på,” sa hun. “Jeg vet ikke hvorfor. Men Den

hellige ånd ba meg slutte, så jeg ba en bønn om hjelp.”

Mamma satte et dampende varmt fat med fisk og stekt ris på bordet. “Noen ganger er det veldig vanskelig å slutte å gjøre ting selv om vi vet at de ikke er bra,” sa hun. “Og når det skjer, er å be det beste vi kan gjøre.”

Janeelyn gliste. “Så jeg gjorde det rette?”

“Det gjorde du.” Mamma ga Janeelyn skjeer til å legge på bordet. “Og Internett er ikke bare dårlig. Det kan hjelpe oss å holde kontakt med venner og dele ideer.

Men det kan være vanskelig å holde seg unna alle de dårlige tingene også. Fra nå av, hvis du skal se på videoer, la oss bare se på dem sammen. På den måten kan pappa og jeg hjelpe deg, hvis du ser noe som ikke er bra.”

Janeelyn nikket. Neste gang ville hun se på videoer med mamma og pappa. Men frem til da, var det mange morsomme ting hun kunne gjøre uten telefon.

“Vil du si ifra til alle at det er middag?” spurte mamma.

“Jepp! Og etter middag skal jeg tegne med Jojo!” ●

